

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

BARTOLOMEJ

ROČNÍK X.

ČÍSLO 3

MAREC 2002

**Sv. Jozef - ThDr. Kamil Mečiar - dp. Juraj Blaško
Diecézna synoda - Aktivity mladých - program k Veľ. noci**

FARSKÁ KRONIKA OD 11. 1. 2002 DO 10. 2. 2002

Do farského spoločenstva sme sviatostou krstu prijali:

Farnosť PD - Mesto:

Matúš Baranec
Bianka Korčoková
Romana Rieglová
Dominika Kulichová
Bianka Novotná
Marek Pekár
Miloš Gatial
Alexandra Michalková

Sofia Olšovská

Viktória Žigmundová

Farnosť PD - Zapotôčky:

Terézia Horváthová
Nina Pekárová
Martin Gürtler
Erich Kukla
Damián Cachovan
Jakub Kováč

Blahoželáme k prijatiu sviatosti manželstva**Farnosť Prievidza - Mesto:**

Martin Čiko a Zuzana Mokrá
Martin Tlučko a Gabriela Ďurinová
Pavol Haluš a Magdaléna Sányová
Stanislav Krško a Anna Balážová

S kresťanskou nádejou na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zomrelými:

Csaba Dóša 58 r.
Štefan Zrubec 68 r.
Štefánia Fáturová 54 r.
Justína Cicková 89 r.
Ing. Jozef Andrejko 73 r.
Irena Sláviková 77 r.
Adam Čecho 90 r.

Anna Bajzíková 80 r.
Mária Orlíková 81 r.
Margita Vrbanová 90 r.
Mária Kršková 68 r.
Štefan Frölich 55 r.
Antonín Šandor 45 r.
Dana Riedlová 40 r.

*Odpodlnutie večné daj
dušiam, Pan...*

TESÁR Z NAZARETA

TESAR Z NAZARETA

Prosila som sv. Jozefa, aby nado mnou bdel. Od detstva som spájala úctu k nemu s úctou k Preblahoslavenej Panne a obe splývali v jednu lásku a zbožnosť. Neuplynul deň, aby som sa mu neodporúčala modlitbou: „Svätý Jozef, otec a ochranca panien...“ A tak som sa cítila chránená pred akýmkol'vek nebezpečím.

Sv. Terézia z Lisieux

Boh sa nám dáva poznávať v nespočetnom množstve podôb. Prejavuje sa a pôsobí cez rôzne známe či menej známe osobnosti súčasnosti, ale aj dávnejšej minulosti. O viacerých sa tento svet nič nedozvie, no životy niektorých poznáme. Jednou z takýchto postáv bol i Jozef, ktorého si Pán vybral za pestúna a ochrancu svojho Syna. Ale je nám naozaj dobre známy? Vo Svätom Písme nájdeme o ňom možno menej slov ako by sme očakávali. Jeho rodokmeň pozostával zo 42 rodov od Abraháma. V evanjelii apoštola Matúša sa spomína tento počet po narodenie Ježiša Krista, hoci v skutočnosti ich bolo oveľa viac. Vo vymenovávaní synov Dávida sa píše: „mal syna“, čo nemusí znamenať vždy bezprostredného otca.

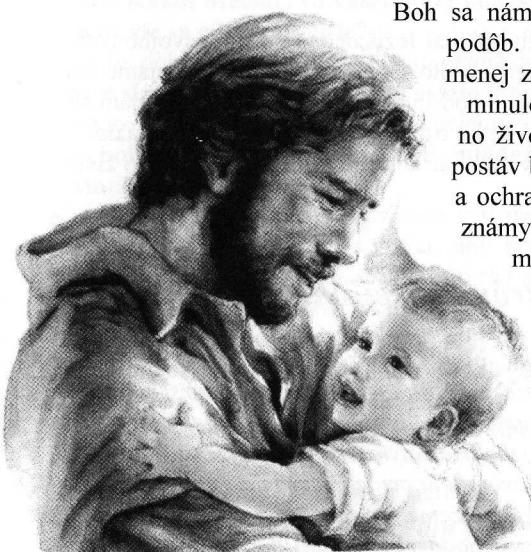
Jozef sa nazýva manželom Panny Márie, lebo podľa Božej vôle uzavrel s ňou manželský zväzok, preto Ježiš patril

manželským právom nielen Panne Márii, ale aj Jozefovi. A to je dôvod, prečo rodokmeň, ktorý je vlastne Jozefovým rodokmeňom, mohol byť označený ako rodokmeň Ježiša Krista.

Aký vlastne Jozef bol?

Slová „... bol človek spravodlivý“ (Mt 1, 19) vyjadrujú o ňom veľa. Kto z nás si môže povedať, že je vždy pred Bohom spravodlivý?

Už prvé stretnutia s Máriou, ktorá sa mala stat' jeho manželkou, boli plné tichého porozumenia. Žena bez dedičného hriechu, bez akéhokoľvek pokušenia k hriechu, túžiaca iba po úplnom odovzdaní sa Bohu, spája svoj život s mužom čistého srdca. Súhlasil s Máriinou túžbou po čistote. Termín svadby sa priblížil, Mária vyslovuje Bohu svoje „fiat“ a teraz je rad na Jozefovi. Vychovaný v poslušnosti k zákonu otcov ho musí naplniť, ale chce Máriu ušetriť verejnej potupy. Pán si svojho Syna chráni a Jozef súhlasí s Jeho plánmi. Nie sú jednoduché. V mužskej povahе je túžba ochrániť svoju rodinu a postarať sa o ňu tak, aby necítil nikto v nej núdzu. Jozef tiež po tom túži a venuje tomu všetky svoje sily. Nemá to

ľahké. Chráni dva vzácné životy a neustále prosí Boha o pomoc. On ho vždy vypočuje a v najťažších chvíľach posiela na pomoc svojich anjelov. Jozefova odovzdanosť je obdivuhodná. Ani raz nezapochybuje o zjaveniach, ani raz sa nevypytuje na dôvody a ani raz neskúša riešiť situáciu vlastnými silami. Dostal od nebeského Otca úžasnú múdrost a poznanie.

Ked' Ježiš prechádzal z detstva do veku dospievania, preberal väčšiu časť jeho výchovy Jozef. Remeslo samozrejme ostávalo v rode, takže Jozef bol ten, kto ho učil držať v ruke dláto, kladivo a iné tesárske nástroje. On mu vyberal z prsta triesky... Z Jozefových úst počul ranné chvály Bohu, požehnanie jedla i večerné vďakky. Boh mal prvotné miesto v Jozefom živote a on v ňom žil, hýbal sa a bol... Tým sa Jozef stal Ježišovi učiteľom života. Na tomto výbornom základe a Máriinej úžasnej múdrosti Ježiš rástol v súlade s Božou múdrošťou a láskou. Potom nám už nie sú čudné slová: „Ako to, že sa vyzná v knihách, ked' sa neučil!“ (Jn 7, 15)

Skromnosť, pokorú, lásku a hlavne spravodlivosť mal Ježiš denne v živote svojho pestúna pred očami. Nič z Jozefových skutkov nerozladilo súhru s Bohom. Nepoznáme vek, miesto ani okolnosti Jozefovej smrti. Nie toto je podstatné, ale jeho život, ktorý nám slová Písma opisujú, alebo skôr iba naznačujú. Všetko ostatné je vec dohadov a fantázie... Dnešné rodiny, otcovia a všetci, ktorí chcú, v ňom nachádzajú krásny vzor čistého života i ľaskavého a oddaného ochrancu.

M. Melicherčíková

Sväty Jozef - patrón dobrej smrti

Slová „Vari to nie je tesár, syn Márie“ naznačujú aj ďalšiu skutočnosť, že pri Ježišovom verejnom vystúpení Jozef už nežil, a že Ježiš samostatne vykonával tesárske remeslo a živil aj Máriu. Nemáme viero hodné záznamy, kedy Jozef zomrel, pravdepodobne ešte pred verejným vystúpením Ježiša, teda pred jeho tridsiatym rokom. Jeho smrť bola svätá, vedľ verne splnil povinnosti pred Bohom mu zverené a pri jeho smrteľnej posteli stáli jeho manželka Mária a Božský Syn Ježiš. Smelo môžeme povedať, že v prítomnosti Ježiša a Márie bola Jozefova smrť skôr šťastným prechodom z časnosti do večnosti. Preto ho veriaci vzývajú aj ako patróna dobrej smrti.

O veľkosti sv. Jozefa sa vyjadril aj sv. Augustín : „V nebi nie sú všetci svätými rovnakým spôsobom, nežiaria tým istým svetlom : žiara a veľkosť týchto hviezd raja závisia aj od toho, či sú viac alebo menej blízko k slnku spravodlivosti, ktorým je Ježiš Kristus a k Nepoškvrnenému mesiacu, ktorým je Nepoškvrnená Panna Mária. Medzi všetkými hviezdami neba, medzi všetkými svätými raja nik nemôže byť bližšie k Ježišovi a k Márii ako sv. Jozef, kedže on je pestúnom jedného a najčistejším ženichom druhého.

Až v 12. - 13. storočí, kedže si novozaložené rehole vyvolili sv. Jozefa za patróna, začala sa šíriť jeho úcta vo väčšom rozsahu. Veľkými šíriteľmi úcty sv. Jozefa boli sv. Bernard, sv. František Assiský, Karmelitáni, Františkáni, Dominikáni, sv. Terézia z Avilly. Podľa nového cirkevného zákonníka (CIC.can.1246) je sviatok sv. Jozefa povýšený na roveň povinnej zasvätených sviatkov. Pápež Pius XII zaviedol druhý sviatok sv. Jozefa – robotníka, a prikázał ho sláviť 1. mája. ale iba ako spomienku, nie povinnosť.

ROZHOVOR S THDR. KAMILOM MEČIAROM, KŇAZOM

**Pánovo milosrdensť chcem ospevovať naveky;
po všetky pokolenia hlásat' svojimi ústami tvoju vernosť.**

Ž 89, 2

Vzhľadom na zdravotný stav ThDr. Kamila Mečiara sme sa na návštenu a dlhšie pripravovaný rozhovor vopred na pondelok 25. 2. 2002 ohlásili. Privítal nás v tichu, s náznamom úsmevu a zopnutými rukami. Pri krátkom rozhovore bol s nami prítomný jeho priateľ dp. Juraj Blaško, dekan a obetavá opatrovateľka z katolíckej charity pani Helenka Pytlová.

ThDr. Kamil Mečiar, vo vašej dlhej kňazskej službe bolo veľa miest, kde ste pôsobili. Kde ste sa cítili najlepšie?

Bolo mi dobre všade, rád spomínam najmä na Zvolen.

Ktoré slávenie Veľkej noci vám ostalo hlboko v pamäti?

Bola to Veľká noc pred mojimi primúciami.

Kto boli vášmu srdcu blízki - deti, mládež, či starší?

Nerobil som rozdiel. Ako kňaz som mal rád všetkých veriacich. Snažil som sa, aby bol a medzi nimi vzájomná láska. Mal som rád aj deti, prácu s nimi i výchovu mládeže.

Aký je váš vzťah k Panne Márii?

Som jej verným ctiteľom. Urobil som aj veľa prekladov kníh o nebeskej Matke.

Čo odkážete našim čitateľom Bartolomeja?

Držte sa viery a majte radi svoju vieri.

Prajem všetkým čitateľom požehnanú Veľkú noc, plnú milostí!

Za rozhovor s láskou a úctou ďakujú Mária a Anka.

**ThDr. Kamil Mečiar vo večerných hodinách
26. 2. 2002 v tichosti odovzdal svoju
dušu Pánovi.**

*Ďakujeme Ti, Trojjediny dobrovitý Bože
i Tebe Panna Mária za milosť
tohto vzácnego rozhovoru v posledných chvíľach
života nášho kňaza, spisovateľa, prekladateľa
a rodáka z Prievidze*

ThDr. Mečiar Kamil (* 17. 8. 1912 – † 26. 2. 2002)

kňaz, prekladateľ a spisovateľ

Pochádzal z remeselnickej rodiny. Jeho bratom bol významný literárny vedec, publicista, a kultúrny pracovník Stanislav Mečiar (1910 – 1971). Ludovú školu navštevoval v Prievidzi (1918 – 1921) a Handlovej (1921 – 1922). Študoval na reálnom gymnáziu v Prievidzi (1922 – 1923) a na klasickom Gymnáziu A. Sládkoviča v Banskej Bystrici (1923 – 1930). V tamojšom kňazskom seminári pokračoval v štúdiach teológie (1930 – 1933). Ako kaplán vo funkcií subdiakona a diakona pôsobil vo Zvolene, v Žarnovici a Novej Bani (1934 – 1936). Po vysviacke za kňaza (21.5. 1935) externe študoval na Teologickej fakulte Karlovej Univerzity v Prahe (1935 – 1936); tam získal absolútórium (1937). Neskôr vykonal aj rigorózne skúšky a obhájením dizertačnej práce *Obetovanie ľudí v starom zákone* dosiahol titul doktora teológie (1952). Správcom farnosti v Babinej bol v rokoch 1936 – 1942, farárom v Dobrej Nive (1942 – 1952) a vo Zvolene (1952 – 1956), zároveň dekanom dekanátu Zvolen a Krupina i sudcom cirkevného súdu. Neskôr správcom farnosti v Hronci (1956 – 1960), Koši (1960 – 1971) a v Bystričanoch (1971 – 1983). Po odchode na dôchodok žil v Prievidzi. Počas štúdií si dokonale osvojil latinský jazyk a popri ňom sa ako autodidakt venoval taliančine. Zaujala ho najmä talianska náboženská literatúra. Jej prekladaniu do slovenčiny sa začal systematicky venovať. Prvé preklady z taliančiny (úryvky z knihy G. Papiniho Gog) publikoval v kultúrnej prílohe *Slováka - Pero, Kultúra, Živena*. V roku 1939 vykonával funkciu zodpovedného redaktora časopisu *Život*, ktorý vydával kláštor redemptoristov v Bratislave, s cieľom šíriť slovenské preklady inojazyčných náboženských textov. Vlastnými kázňami prispieval do časopisu *Katolícke kázne*. Knižne debutoval prekladom úspešného nábožensko - mládežníckeho románu Msgr. F. Olgatiho Pošta Kocúra. Jeho hlavným a celoživotným dielom sú rozsiahle štvorvázkové životopisy svätých s názvom *Životy víťazov*, ktorú vydalo vydavateľstvo Lúč. V dnešnej podobe dielo obsahuje 420 aktualizovaných biografií svätcov.

Foto archiv

Z knihy Lexikón katolíckych kňazských osobností Slovenska pripravil Karol V.

Ja však v spravodlivosti uzriem tvoju tvár a až raz vstanem zo sna,
nasýtim sa pohľadom na teba (Ž 17, 15)

DNES NA SLOVIČKO S DP. JURAJOM BLAŠKOM, DEKANOM VO VÝSLUŽBE

Jasaj na chválu Pánovi, celá zem, s radosťou slúžte Pánovi.

Ž 100, 2

Pochádza z Topoľčian. Ked'že maminka bola chorl'avá, bol vymodením jediným dieťaťom. Vyšvätili ho za kňaza v Bratislave v roku 1963. Chcel byť dlho kaplánom. Kaplánčil v Žiari nad Hronom, v Bojniciach i v Kremnici. Potom ho ako najstaršieho kaplána preložili do Sklenných Teplíc za farára. Neskôr pôsobil v Hriňovej, v Banskej Bystrici, v Partizánskom, v Krštenanoch, kde bol deťať a pol roka a začal so stavbou kostola.

Dp. dekan na odpočinku doma

Dp. dekan, aké bolo Vaše detstvo? Moja maminka učila v materskej škôlke. Chodieval som k rehoľným sestričkám. Mala k mnohému po duchovnej stránke veľký vzťah. Raz, keď som bol so starou mamou ako malý v Topoľčanoch pri Panne Márii, tak vrúcne som dvakrát objal Pannu Máriu že mi stará mama povedala : „ Ty tak držíš tu sochu Panny Márie že sa jej asi nikdy nepustíš.“ Nech som sa kdekolvek obzrel, vždy som bol pri Panne Márii. Neskoršie som chodil do základnej školy k saleziánom do oratória, kde sme veľa športovali, hrali futbal. Bol tam z Chynorian Rudolf Košík, Lojzko Mráz, Broniš, nebohý Kollár. Ešte mám vysvedčenie od sestričiek.

Máte veľký vzťah k hudbe, spevu a mládeži...

Áno, spomínam na Kremnicu, Hriňovú, Kršteňany a odvšadiaľ mám pekné spomienky na mládež i starších. Napríklad spomínam si na prácu s mladými, na lazy, dychovku, nácviky divadiel a spevu. Vďačne spomínam na rehoľné sestričky, ktoré ma navštevovali aj v nemocnici. Tiež pán biskup Baláž, i kňazi.

Väčšinou my laici očakávame od kňazov povinnosť slúžiť non-stop. Máte niekedy pocit, že Vás kňazov chápeme a tolerujeme?

Kňazská služba je veľká zodpovednosť a bez milosti Božej to nejde, ako v každom inom povolaní. Milosť Boha cítim na každom kroku. Musia byť i kňazi, ktorí sú chorí či trpia. Ja som kňaz vo výslužbe a slúžim sv. omše v penzióne pre dôchodcov, spovedám a zaopatrujem. Máme radosť i z toho, keď človek padne, ale vstane, vezme svoj kríž a ide ďalej. Boh postavil svoju Cirkev na skale a ja sa veľmi modlím a ďakuju za Svätého Otca. Nikdy by som svoje povolanie kňaza nemenil.

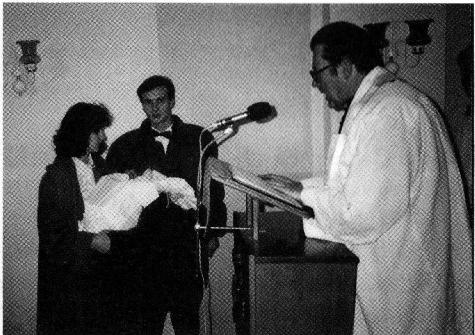
Ako prežívate Veľkú noc; ktorá bola pre vás najkrajšia?

Samořejme je to vzkriesenie každej duše. Keď som ešte ako mladý chodil k saleziánom, aj sme boli radi, že je už po požehnaní. Ale veľmi veľa nám dalo vzkriesenie do srdca. Mojom najkrajšou Veľkou nocou bola tá, keď som zažil veľké obrátenie vnútra. Bolo to

v Mělníku v Čechách, na vojenčine, keď som už bol vysvätený kňaz. Slúžil som svätej omše v tichu, bol so mnou jeden vojak - lekár z Nemšovej, cez ktorého mi Boh dost' pomočhol.

Všetkým prajem obrátenie vnútra,
nech prežijú ako nové stvorenia
Veľkonočné tajomstvo zmŕtvychvsta-
nia Pána Ježiša.

Za milý, povzbudivý rozhovor ďakujú Mária a Anka.

Deň - 2.3. 2002

Čas - 22:05

SMS rodine od syna:

**„Uz vam pri sv. omsi otriasla kostolom nedaleko v aute nastra-
zena a vybuchnuta bomba? Mne sa to pred chvíľou stalo. Spó-
mente si prosím na ludi tu v Jeruzaleme modlitbou. Vdaka.“**

*Dôveruj, Jeruzalem, poteší ťa ten, čo ti dal meno. Nešťastníci sú,
čo ti škodili a radovali sa tvojmu pádu.* Bar 4, 30

*Vyzleč, Jeruzalem rúcho smútka a nešťastia a odej sa ozdobou Bo-
žej slávy naveky!* Bar 5, 1

Pane Bože, ochraňuj svoje deti, roztratené po svete a privede' ich
svojou láskou k prameňu večného života. Nech Tvoja milostivá ru-
ka chráni ich srdcia, myslé i duše od nepokoja sveta a vedie k od-
pusteniu a zmieraniu.

Amen

Anjelik v Jeho dlani

Láska je trpezlivá, láska je dobrativá...

Všetko znáša, všetko verí, všetko dúfa, všetko vydrží.

Ked' sa ponáhľali lekári urobiť cisársky rez mladej prvorodičke a potom previest' malinké, sotva dvojkilové novorodeniatko do inkubátora, viacero ľudí kľačalo pohrúžených v modlitbe za oboch. „Čerstvý“ otecko - manžel si privinul žieňatko a tešil ju v obavách, ked' museli synčeka zachraňovať v inkubátore.

„Neboj, ved' sme na všetko dvaja, dôverujme Bohu, máme super rodičov aj najbližších... A nad všetkým je On.“ Tak ho ešte prednedávnom učili na náuke, ked' sa ako nastávajúci ženich pripravoval prijať sviatosti. Obaja manželia, s nimi rodičia i celé príbuzenstvo sa s veľkou láskou tešili na bábätko. Denne navštěvoval v nemocnici manželku i synčeka, ktorý ležal v inej nemocnici. Dieťatko prepúšťali domov s vyše pätnástimi pravdepodobne vrodenými diagnózami.

„Vieš - je taký nádherný, aj ked' malinký ako anjelik v dlani“, vyjadruje mi svoju bolesť i radosť jedna zo starých mám. Pokračuje: „Zasvätili sme ho Panne Márii, ešte ked' bol v lone mamičky. Aj teraz ho Márii odovzdávam s jeho chorobami. Ked' som si vnúčika vzala do náruče a privinula si ho k srdcu, rozprávala som mu: „Ty môj milunký, krásnučký, až povyrastieš, vezmem si ňa na lúku ukážem ti nádheru Božích darov a natrhám z najkrajších kvetov. Budeme ich nosiť Panne Márii, vieš? S týmito malými ručičkami ich natrháme.“ Tešila ho starká a bozkávala drobulinké vnúčikove rúčky. O nejaký čas, pri kontrole konštaovali lekári, že je vnúčik aj nevidiaci. „Bože milostivý, ty všetko vieš a poznáš, pomôž! Povedz, že to nie je pravda!“ „Ak aj je, Bože“, neskôr dodala, „ja mu o tých farbách kvetov budem rozprávať a budeme nosiť kvietky Panne Márii. Budeťme si ho chrániť a opatrovať.“ Tieto ubolené slová sa mi sypali cez telefón a na druhom konci čakali útechu.

„Prišla do vašej rodiny Ježišova Láska, práve cez tohto živého anjelika. Ver mi!“ - bola moja tichá odpoved'. Utešovali sme sa v nádeji vzájomne cez slzy.

Anka G. Vavrová

Otče, ak chceš, vezmi odo mňa tento kalich!

No nie moja, ale tvoja vôľa nech sa stane!

Lk 22, 42

Milé deti!

Viselo semienko na strome a pomaly dozrievalo... Zo susednej záhrady sa ozýval krik detí pri hrách, naháňačkách a schovávačkách, ktoré tam pricestovali na prázdniny. Raz ich dokonca uvidelo, keď preskočili plot. Čas rýchlo utekal a semienko zistilo, že deti sa vrátili domov. Ticho viselo ďalej, zelená košiel'ka mu už začínala byť tesná, bolo nervózne a vadilo sa s každým naokolo. Jedného dňa si semienko všimlo, že ľudia chodia po sade a búchajú dlhými palicami po korunach susedných stromov. Naľakalo sa a povedalo si: „Dost' dlho už visím na strome, aj šupka mi už odpadla, idem sa ja radšej pozrieť, čo sa deje za plotom v susedovej záhrade. Rozhojдалo sa a hóóóp - krásnym flopom preletele ponad plot. Šuch! A dopadlo na krtinec. Využilo vhodnú situáciu a skrylo sa hlbšie do kyprej zeme. Sused vyšiel von, prechádzal sa po sade a lamentoval, že nemajú orechy pre deti na koláč, keď prídu.

Prešla tuhá zima a na jar sa z krtinca zdvihli lístky, cez leto konárik zmocnel, už sa nevadil s každým, aj keď to zo začiatku bolo ľažké. Na druhý rok deti postavili okolo neho plôtk a chodili ho polievať. „Dedko, čo to bude za strom?“ vypytovali sa. „Nechajte sa prekvapíť.“ Deti strom začali mať radi, lebo poskytoval dobrý chladok.

Prešlo ešte niekoľko rokov a strom si uvedomil, že na ňom visia také isté semienka, akým bol pred tým sám. Keď dozreli, rád ich venoval ľuďom. Už to nebolo nahnevané semienko, ale strom, ktorý šíril okolo seba pokoj a radosť. A ešte niečo sa napokon šírilo záhradou - vôňa orechového koláča, na ktorom si pochutnávali deti. Strom bol veľmi šťastný. Deti vyrástli a on bol taký veľký, a záhrada taká malá... Ten úplne posledný deň, ktorý v nej prežil, bol zvláštny. Nemal strach, lebo práve vedľa neho už mocnel mladý stromček. Popílili ho, vyrobili tri veľké kusy a darovali majstrovi rezbárovi. Stretli sa, keď ich znova zmontovali dokopy, lenže už boli niečím celkom iným. Dva boli rovné, kolmo prekrížené a z tretieho vyrezali uboleného človeka. Keď naň ľudia pozreli, našiel v ich očiach i slzu.

Strom sa trpežlivosťou dopracoval k pokoju, ktorý šíril naokolo. Podobne sa snaží aj chlapec na obrázku. Nalieva mliečko do spoločnej misky pre psíka, i mačičku. A to ja naše siedme blahoslavenstvo:
Blahoslavení tí, čo šíria pokoj, lebo ich budú volať Božími synmi.

Dnešná úloha pre vás, deti, je: Nakreslite nám, ako asi vyzerá strom z príbehu na samom konci.

Svoje obrázky nám posielajte do 22. marca 2002. Všetky uverejnime v aprílovom Bartolomeji.
Maja

Riaditeľstvo Piaristickej ZŠ Františka Hanáka v Prievidzi oznamuje, že príjme do zamestnania kvalifikovaného učiteľa s aprozáciou F-Tech.v. alebo F-M alebo F s iným predmetom.

Záujemci hláste sa na riaditeľstve piaristickej ZŠ, A. Hlinku 44, alebo na tel. č. 046 / 542 4949.

Sme cirkevná škola a budeme radi, ak vezmete na vedomie systém katolíckej školy.

Dakujeme za pochopenie a zostávame s kresťanským pozdravom.

Vedenie piaristickej ZŠ

Mgr. Vilma Dušičková, riaditeľka

Čo pre mňa znamená sviatosť birmovania?

Nemám ešte o tejto sviatosti presnú predstavu. Viem, že dostanem dary Ducha Svätého, uznajú ma za dospelého kresťana, moju povinnosťou sa stane evanjelizovanie... Na to všetko sa naozaj veľmi teším a túžim po tom. Zo srdca sa teším. Zároveň sa aj trochu bojím zodpovednosti, ktorú budem mať.

Mojím birmovným menom bude Terézia. Aj ja si chcem zvoliť malú cestu, akou šla sv. Terezka. Neviem, či sa mi aspoň z časti podarí dosiahnuť tento cieľ. Nie som taká skromná a ani zdľavek nie som taká pokorná, ako ona. Túžim rozdávať okolo seba pokoj a šťastie. Z Terezky tieto vlastnosti vyžarujú. Dúfam, že práve birmovka mi pomôže plniť moje predsavzatia. Škoda, že nemôžeme mať birmovku všetci spolu, celá trieda. Viem, že niektorí chcú k birmovke pristúpiť doma, ale čo tí ostatní? Myslím si, že by sa mohlo dovoliť, aby sme boli spolu celá trieda aj s tými, ktorí nie sú z Prievidze.

Už sa neviem dočkať tej krásnej slávnosti a veľmi ma zarmútilo, že nepristúpime k birmovke už tento rok. Možno je to tak lepšie. Dôkladnejšie sa pripravíme a za rok aj viac dospejeme, aby sme boli súči prijať tie vzácné dary.

Mária

E. Kmet'ová

HOROSKOP

Nájdem ho už v každých novinách. Kvôli nim sú mnohé časopisy populárne. Človek všade hľadá správnu konšteláciu, priazeň, predpovede a vidiny lepšieho.

Je ráno. Vraciam sa do kúpeľov. Sedím v kupé osobného vlaku. Vedľa mňa sedí mladý muž a číta rubriku Horoskopy uverejnenú v novinách. Po prečítaní sa obráti ku mne -

„Chcete si tiež prečítať svoj horoskop? V akom znamení ste sa narodili?“

„To nie je dôležité.“ - odpoviem. „Môj život ovplyvňuje tá najlepšia hviezda zo všetkých a to hviezda Betlehemská.“

Pozrel na mňa s údivom. Pokračoval som - „Nepoznáte príbeh mudrcov z východu? O nich je napísané v Biblia: Ako zbadali hviezdu, nesmierne sa zaradovali. (Mt 2, 10) Keď sa môj život dostal pod znamenie tejto hviezdy, lepšie povedané - keď som sa dostal do spoločenstva s Ježišom, dostal som sa aj pod jeho vedenie. Vedie ma bezpečne. Nepotrebujem žiadne horoskopy.“ Mladý muž sa vzpriamil a povedal: „Vy veríte v Boha ešte aj po dvadsiatom storočí?“

„Vy predsa tiež žijete v tomto storočí a veríte v bezcenné horoskopy. Žijeme v dobe, keď rakety môžu zničiť svet za niekoľko sekúnd. Kto vám zaručí, že zajtra budete žiť? Ako sa chcete stretnúť s Bohom bez viery v Ježiša Krista? Odporúčal by som vám, aby ste Ho vierou prijali. Potom sa aj váš život dostane pod blahodárny vplyv Betlehemskej hviezdy.“ Mladý muž zvážnel a zamysiel sa...

Je to príbeh z bežného života. Trápi nás budúcnosť, nevieme, čo nás čaká. Riešenie je jednoduché. Nedajme na horoskopy! Nech nám Kristus svieti na ceste k Otcovi.

Ján Málik

Eucharistia

Z modlitby deviatnika ku cti svätej Terézie z Lisieux

Ked' kláčím pred svätostánkom, viem Pánovi povedať iba toto: Môj Bože ty vieš, že ťa milujem!

Môj Pán a Učiteľ, ty si sa v Eucharistii stal našim pokrmmom. Vo chvíli keď sa s tebou spojím, rastie vo mne sila a môj pohľad je jasnejší pre skryté pôsobenie tvojej milosti.

Vo všetkých ťažkostiah tohto života ty bud' prameňom,
z ktorého môžem čerpať statočnosť, trpezlivosť
a vzmužlosť, a ved' ma stále viac na ceste úplnej dôvery a absolútnej oddanosti do tvojej vôle.
Otče náš... Zdravas Mária... Sláva Otcu i Synu...

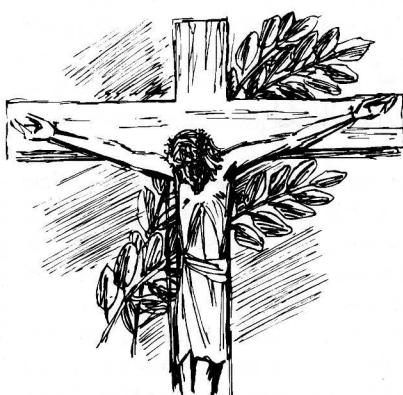

ANKETA

Dnes sme v prievidzských uliciach položili otázky, súvisiace s blížiacimi sa veľkonočnými sviatkami niektorým okoloidúcim.

AKO PREŽÍVATE VEĽKONOČNÉ SVIATKY? AKÝ JE VÁŠ POHĽAD NA GOLGOTSKÝ KRÍŽ?

Pal'ko 9 r.: „Veľkú noc prežívam ako veľký sviatok. Vinšujem veľa zdravia, idem do kostola a modlím sa. Spomínajem si na Pána Ježiša, že za nás trpel na kríži a vstal z mŕtvyh. Keď sa pozriem na kríž, mám ho chváliť a oslavovať, veď zomrel za nás hriechov, aby sme išli do neba.“

N. 27 rokov: „Je to vykúpenie nás. Snažím sa to prežiť viac po duchovnej stránke, preciťujem obdobie Veľkej noci v modlitbe.“

Janko 22 r.: „Oddychujem, sprísnil som svoj duchovný život, aj cez pôst to nie je inakšie. Viac čítam. Na záver Veľkej noci pôjdem oblievať. Kríž prežívame i doma so svojimi blízkymi, v službe bližným. Pre mňa kríž znamená utrpenie a vykúpenie.“

Martin 29 r.: Prežívam radostne a s pokojom zmŕtvychvstanie Pána Ježiša. Človek potrebuje zmŕtvychvstanie, upevňuje sa naša viera. Je to predobraz nášho spasenia. A kríž? Utrpenie a vykúpenie. Jedno bez druhého nemôže byť.“

Náhodný chodec, 17 rokov: Chodím častejšie do kostola, modlím sa. Chodím kúpať dievčatá. Veľkú noc prežívam slávnostne.“

P. Ján, SChP., 29 r.: Človek prežíva celý liturgický rok v každom dni. Vianoce, bolest, radosť, pôst, utrpenie i vzkriesenie. Lebo sme ľudia, aspoň ja to tak vnímam. Pôst netrvá iba štyridsať dní, má byť stále. Kríž je to najcennejšie a najvzácnejšie, čo sme mohli od Boha dostať ako dar. Človek sa musí hlboko zamýšľať, aby si vždy uvedomil tú užasnú hodnotu, ktorá vo všednom dni často uniká. Často pohľad na kríž, ktorý visí i v domácnostiach, zvádza k všednosti. A práve človek sa musí snažiť, aby mal kríž v úcte, aby to nebola denná všednosť kríža.“

Paľo 21 r.: Osobne bojujem s vierou, takže sa vypracúvam. Pripravujem sa na Veľkú noc. Viem, že umučenie Krista nie je len cez Veľkú noc. Zraňujeme ho po celé dni, a naozaj by sme si to mali uvedomiť. Teda snažím sa s tým bojovať. Uvedomujem si čo nám On chcel povedať, čo pre nás spravil, keď sa dal ukrižovať za nás. Uvedomenie si Veľkej noci by malo trvať po celý rok. Niet väčšej lásky ako pozrieť na umučené telo za mňa. Visí na kríži kvôli nám, našim nedostatkom. Ježiš šiel zomrieť za nás. Vidím Jeho priateľstvo. Nekonečnú lásku! To umučenie, že dokázal položiť život za niekoho. Určite by mali ľudia nosiť kríž ako uvedomenie si, čo naozaj kríž znamená. Nie na ozdobu. Pohľad na kríž znamená Boh. Tiež si cez sviatky odpočiniem od školy.“

Jožko: Idem aspoň raz dva razy v roku do kostola. Kríž je symbol kresťanstva, ukrižovanie. V Amerike je tiež postavený 25 metrový kríž.“

Marieta 53 r.: Kto z nás by položil, obetoval svoj život za priateľa či nepriateľa? Iba niekto, kto plní príkaz lásky.

Anna 60 r.: Fascinuje ma pohľad na kríž, je to pokora a hlboko sa skláňam pred ním. Až teraz som pochopila hĺbku obety. Pohľad na ukrižovaného Pána Ježiša a na Sedembolestnú Pannu Máriu, keď drží s láskou telo Syna v náručí sa ma duchovne veľmi dotýka a pretvára ma. Veľká noc upevňuje môjho ducha a naplňuje nádejou na naše vzkriesenie.

A

SYNODY NA SLOVENSKU V ODBOBÍ TRIDENTSKÉHO KONCILU

S odstupom 47 rokov sa pokračovalo v koncilovej obnove krajiny. Na biskupskej stolci prichádzajú odchovanci pokonciových seminárov a jezuitských kolégii. Tito prevádzali katolícku obnovu v celom Uhorsku. **Píše sa už 17. storočie, náboženskí modernisti už kodifikovali reformované náboženstvo a rozdelili krajinu na viaceré konfesie.** Prvým obnovovateľom náboženskej situácie v Uhorsku je arcibiskup František Forgáč.

1. FRANTIŠEK FORGÁČ - bol konvertita. Bol žiakom kardinála Belarmína v Ríme. V roku 1596 sa stal vesprémskym biskupom, roku 1607 ostrihomským arcibiskupom. **Viedol asketický život, podporoval vedu, obnovoval katolicizmus.** Podnet k zvolaniu prvej synody vyvolal list Bratislavskej družnej kapituly, v ktorom členovia kapituly protestujú proti článkom poslednej synody, sú za slobodu náboženstva a píšu proti jezuitom. Kardinál vyzval členov kapituly, aby sa spamäťali (... „ pre spásu vašej duše Vás napomínam... - Index arcibiskupov – Ostrihom). Problematika sa vystupňovala, keď sa reformní duchovní zišli v Žiline **28.-30. marca roku 1610** a tam pod záštitou palatína Juraja Thurzu vyhlásili **samostatnú luteránsku cirkev.** (Péterfy 1742). Kardinál bol nútenej robiť poriadok v krajinе. Zvolal Synodu do Trnavy a povolal na ňu opátov, prepoštov, archidiaconov. Niesla sa v duchu nariadení Tridentského koncilu a katolíckej reformy.

SYNODA V ROKU 1611 – TRNAVA V úvode synody kardinál prítomným vyhlásil: Je vašou povinnosťou uzdraviť túto ľažkú chorobu. Prečítal sa tiež list, ktorý poslal pápež Pavol V. uhorskému kléru a kardinálovi, kde tiež žiada uzdraviť Cirkev. **Vo vyhlášeniach synody sú na prvom mieste disciplinárne predpisy pre biskupov.** Nech uplatňujú nariadenia Koncilu. Nech zvolávajú diecézne synody, vizitujú farárov, vyčistia farnosti, kapituly a rehole od bludárov. Pripomína povinnosť modlitby breviára, majú sa staráť o zverené stádo, reštaurovať kostoly. Treba vysluhovať ušnú spoved. Potrebne je patričné vzdelenie a užívať knihy len s licenciou. Ďalšie hlavy hovoria, že treba udržiavať Eucharistiu pre potreby chorých a má byť opatrená svetlom, sv. omšu slúžiť len v posvätenom rúchu a na posvätnom mieste. O nápravu pomerov sa tiež usiliovali arcibiskupi, ktorí prišli po Forgáčovi. Medzi najväčších obrancov katolíckej viery patril Peter Pázmaň.

2. PETER PÁZMAŇ - pochádzal z protestantskej meštianskej rodiny. Narodil sa 4. októbra 1570 v sedmohradskom Varadíne v kalvínskej rodine. Študoval u jezuitov v Kluži. **Ako trinásťročný konvertoval.** Sedemnásťročný vstúpil do jezuitskej rehole. Študoval v Krakove, vo Viedni a v Ríme. Vyučoval v Gráci. Arcibiskupom sa stal roku 1616. Chcel

dôsledne uskutočniť obnovu cirkvi v Uhorsku. 2. apríla 1628 zvolal Conventus Ecclesiasticus do Bratislavu, ktorý mal pripraviť diecáznu synodu.

DIECÉZNA SYNODA ROKU 1629 sa konala 4. októbra v Trnave. Arcibiskup pozval na ňu všetky stavu. **Riešil na nej disciplinárne veci ohľadom vysluhovania sviatosti:** Sviatosti sa majú vysluhovať podľa kníh Koncilu. Krst sa nesmie vysluhovať v dome, ale v kostole. Tiež sa nariaduje, že treba uchovávať Eucharistiu pre chorých, ale nie v domoch, lež v kostole. Podľa Tridentína – sa nesmie dovoliť neznámej osobe celebrovať a nesmie sa slúžiť omša v dome. Nech sa archidiakoni postarajú, aby jednotlivé farnosti mali Ostrihomský rituál, taktiež dekréty diecáznej synody.

NÁRODNÁ SYNODA V Trnave –1630. Provinciálna synoda mala zistiť, či boli prijaté nariadenia Tridentínskeho koncilu, či sa začal užívať Rímsky misál a breviár a či sa zriadili semináre. V dekrétoch tejto synody sa okrem iného tiež uvádza, že farári majú zachovať nariadenia predchádzajúcich synod, majú prispievať na štúdiá klerikov, tiež prepoštia majú prispievať na alumnov. **Táto synoda mala veľký význam, pretože uznesenia Tridentínskeho koncilu sa mohli realizovať nielen v Ostrihomskej diecéze, ale aj v ostatných diecázach krajiny.** Na jeseň v tomto roku sa konala aj **DIECÉZNA SYNODA ostrihomskej arcidiecézy v Trnave**, kde sa informoval aj nižší klérus o nariadeniach Tridentínskeho koncilu.

PROVINCIÁLNA SYNODA V Trnave roku 1633 mala za cieľ ujednotiť obrady v celom Uhorsku. Táto synoda nariadila, že treba vo všetkých diecázach krajiny prijať v officiu rímsky rítus podľa Koncilu ses.24 cap.12. Všetky diecézy sa ujednotili na spoľočnom ríte.

3. IMRICH LOSY bol tiež pôvodom luterán, ktorý konvertoval. Po skončení filozofie a teológie sa stal kancelárom Ferdinanda II. Šestnásť rokov bol generálnym vikárom kardinála Pázmaňa.

PROVINCIALNA SYNODA 1638 v Trnave pojednávala tiež o liturgických predpisochoch, o tom, že sa sv. omša nemá slúžiť pod holým nebom. Tiež vydala nariadenia o úcte relikvií a obrazov svätých. V siedmej hlove sa v synodálnych dekrétoch hovorí o tých, ktorí sa starajú o duchovnú pastoráciu veriacich.

4. JURAJ LIPPAY Slovenský biografický slovník III. Zväzok oňom hovorí, že bol náboženský spisovateľ, cirkevný hodnostár, narodený v Bratislave 30.1. 1600. Ostrihomským arcibiskupom sa stal roku 1642.

NÁRODNÁ SYNODA – 1648 – bola zvolaná do Trnavy. Dokumenty hovoria, že najprv zhodnotili situáciu v diecázach, či sa uplatnili nariadenia predchádzajúcich synod. Potom synoda určila smer pomocou disciplinárnych predpisov, ktorým sa mala uberať cirkev v Uhorsku.

DIECÉZNA SYNODA 1658 – sa konala tiež v Trnave. Keď arcibiskup označil túto synodu, povedal, že je potrebné brániť cirkev podľa príkladu sv. Atanáza, pretože triumfuje zlo v krajine. **Podľa disciplinárnych dekrétov tejto synody je zjavné, že Slovensko už bolo silne protestantské.**

Biskup Karl Lehman, povedal o II. Vatikánskom koncile: DUCHOVNÉ A DUŠEVNÉ DEDIČSTVO KONCILU TREBA VYMANIŤ ZO ZÁBUDLIVOSTI SPOLOČNOSTI, KTORÁ SI ZVÝKLA VŠETKO HNEĎ ZAHADZOVAŤ.

Mons. ThDr. Vojtech Nepšínský : Synody 17. Storočia (výber)

DIECÉZNA SYNODA BANSKOBYSTRICKEJ DIECÉZY, SLÁVENÁ V ROKU 1821

Posledná a zatiaľ jediná diecézna synoda sa v našej diecéze konala za čias tretieho **banskobystrického biskupa Antonia Makaya**, ktorý stál na čele biskupstva v rokoch 1818 - 1823. Biskup Makay patril v svojej dobe k najschopnejším biskupom Uhorského kráľovstva a zlatými písmenami sa zapísal aj do dejín našej diecézy.

Makay sa narodil 24.2.1756 v Rožňave v šľachtickej rodine. Po gymnaziálnych štúdiách študoval teológiu v Jágri s vynikajúcim prospechom. Po knázskej vysviacke pôsobil ako profesor latinčiny na biskupskom gymnáziu v Jágri, neskôr sa stal archivárom a kancelárom jágerského biskupa grófa Karola Esterházyho. Práve počas tohto pôsobenia načerpal veľa skúseností z vedenia diecézy. V roku 1792 bol menovaný za sídelného kanonika jágerskej katedrálnej kapituly. V roku 1800 sa stal titulárny opátom, v roku 1805 katedrálnym archidiakonom v Jágri a v roku 1816 ho panovník vymenoval za titulárneho biskupa a generálneho vikára jágerskej diecézy. Za banskobystrického biskupa bol menovaný cisárom 7.8.1818, 20.12.1818 ho schválili v Ríme a 25.3.1819 bol v Pešti konsekrovaný na biskupa. Do Svätého Kríza prišiel 1.4.1818 a 18.4.1818 na druhú veľkonočnú nedelu sa uskutočnila jeho intronizácia v katedrále Sv. Františka Xaverského v Banskej Bystrici. Hned v prvom obežníku z 25.4.1818 oznámil svoj úmysel vykonať vizitáciu vo všetkých farnostiach svojej diecézy čo sa mu v priebehu dvoch rokov aj skutočne podarilo. Medzitým vtedajší ostríhomský arcibiskup Alexander kardinál Rudnai vyjadril úmysel zvolať celokrajinskú

uhorskú synodu. Preto zvolal 24.6.1821 poradu biskupov na ktorej sa dohodli, že sa majú konáť dištriktuálne (ako dekanáty) porady a diecézne synody, na ktorých sa mali predbežne prejednať záležitosti celokrajinskej synody. Dištriktuálne kongregácie sa v banskobystrickej diecéze konali v priebehu mesiaca septembra 1821 a boli podané návrhy, aby sa na diecéznej synode jednalo o týchto záležitostach:

1. diecéza, jej úlohy a úrady,
2. dištriktuálne kongregácie (ako terajšie rekolekcie) a konkurzy pri zapĺňaní uprázdnnených benefícii,
3. povinnosti farárov a duchovných pastierov,
4. dôchodky farárov a ich hmotné zabezpečenie,
5. statočný život a dôstojnosť klerikov,
6. kapláni a ich povinnosti,
7. o živote rehoľníkov,
8. o učiteľoch a organistoch, ich vzdelaní a zaopatrení.

Biskup Makay uvedené návrhy zverejnil v obežníku z 2.10.1821, v ktorom oznámil termín diecéznej synody. Tá sa mala zísť 27.11.1821 a mala sa začať vzývaním Ducha Svätého pri pontifikálnej sv. omši v katedrálnom kostole v Banskej Bystrici.

O spomínamej synode biskup Makay v obežníku z 24.12.1821 píše: "Dňa 27. novembra tohto roku, v slobodnom kráľovskom meste Banská Bystrica, v sídelnom meste môjho biskupstva, s kanonikmi môjho katedrálneho kostola tak aktuálnymi ako aj čestnými, štyrmi archidiakonmi (katedrálny, turčian-

sky, tekovský a nitriansky - zriadil ich v roku 1820 biskup Makay), dvanásťimi dekanmi, štyrmi profesormi teológie, vicerektorm seminára, desiatimi farámi, s tromi rektormi kolégii piaristov (Brezno, Krupina, Prievidza) a nako-nieč s kvardiánom františkánskeho kláštora z Kremnice, spolu štyridsiatimi štyrmi osobami, pričom šiesti boli ne-prítomní, som slávnostne zadržal diecéznu synodu podľa normy arcibiskupa Pázmaňa, zo dňa 4.10.1629...

Táto diecézna synoda bola zvolaná predovšetkým preto, aby bola príleži-tosťou medzi iným aj na nápravu dis-ciplíny kňazstva, ktorá podľa svojej po-vahy prislúcha podľa apoštolskej po-stupnosti úradu biskupa. Ďalej sa na synode prejednali, vyniesli a uzákonili rozličné dekréty, ktoré sa Vám stanú známymi a budú publikované. Vzhľa-dom na to som rozličné konštitúcie a nariadenia mojich predchodcov bis-kupov, ktoré v rozličnom čase vydali s týmto mojím posvätným senátom prejednal v jednom zväzku usporiadane a zredigované som dal vydať tlačou, aby si ich každý kňaz mohol osvojiť a podľa toho sa zariadiť. Nasledujúce-ho dňa totiž 28. novembra, s tými istý-mi, ktorí sa zúčastnili na synode som osem bodov navrhnutých na dištriktuálnych kongregáciách, ako aj v králov-skom dekréte náležitou vážnosťou, ob-jektivitou a starostlivosťou ako táto vec sama vyžaduje." (preklad z lat. textu obežníka).

V nasledujúcom roku 1822 skutočne vyšli tlačou *Constitutiones Ecclesiasti-cae Diocesis Neosoliensis in prima, ab erecta dioecesi neosoliensi synodo dioecesana sub praesidio illustrissimi ac reverendissimi domini Antonii Ma-kay de Eadem et Gelej Miseratione di-*

vina episcopi neosoliensis... Text spo-mínaných konštitúcií má sto strán písane-ho textu a prílohu v ktorej sú vzory úradných farských dokumentov, matrik a účtovných i fundačných kníh. Text nariadení je rozdelený do ôsmych čas-tí, pričom najrozsiahlejšia je tretia časť, ktorá pojednáva o povinnostiach fará-rov a duchovných pastierov (strana 22 - 76, teda 54 strán). Pre zaujima-vosť sú v tejto kapitole publikované na-riadenia o kostole a o Božom kulte v duchu Tridentského koncilu. Sú tu kapitoly o slúžení sv. omše vo všedné dni a v nedele a sviatky, o katechéze v škole i v kostole, o litániach a verejných pobožnostiach, o eucharistickej úcte, o správnom vysluhovaní sv. svia-tostí, o farskej kancelárii v ktorej nemajú chýbať matriky, historia domus a podľa možnosti aj zoznamy veria-cich. Zaujímačov je aj prvá kapitola, ktorá pripomína povinnosti biskupa, archidiakonov a dekanov. Vo štvrtej časti o dôchodkoch kňazov sa jedna kapito-la venuje napríklad testamentom fará-rov a duchovných na odpočinku. V po-slednej časti sa prízvukuje starostlivosť o vzdelenie učiteľov a ich povinnosť zastávať aj úrad organistov vo farnos-tiach.

Uvedené *Constitutiones Ecclesiasticæ Diocesis Neosoliensis* boli poslané aj ostrihomskému arcibiskupovi Rudnaio-vi a cisárovi a práve pre ich obsah a logickosť sa stali vzorom pre ostatné uhorské diecézy a biskup Makay bol v roku 1823 ako jeden z najschop-nejších biskupov Uhorska preložený na význačnejšie biskupské miesto do Ves-zprému, kde však čoskoro zomrel 8. januára 1825 vo veku 69 rokov.

Podľa archívnych materiálov spracoval ThDr. Gabriel Brendza, PhD

MLADÍ INFORMUJÚ, POZÝVAJÚ

ANIM kurz

Januárové stretnutie animátorskéj školy, poniadanej DCM Bansko bystrickej diecézy, pripadlo na víkend 18. – 20. januára. Toto stretnutie sa konalo v budove starej fary v Nitrianskom Pravne. Hostom, ktorý prednášal na tému partnerských vzťahov, ale i vzťahov mladých, bol Pavol Hudák, správca UPC v Košiciach. Po svätej omši v sobotu bola verejne prístupná prednáška pre mladých ľudí z okolia. Medzi šesťdesiatimi zúčastnenými z Prievidzského a Bojnického dekanátu bolo približne 8 mladých z Prievidze. Prítomný bol aj náš jediný zástupca tohoročného animátorského kurzu pri DCM. Prednáška Pavla Hudáka mladých naozaj zaujala a niekolkí využili aj príležitosť osobného rozhovoru.

ERKO Anim

V dňoch 25 – 27. 1. 2002 sa v Nitrianskom Pravne stretli animátori ERKA - kresťanskej organizácie, ktorá pracuje s deťmi. Hlavným cieľom tohto stretnutia bola príprava programu a výzdoby na detský karneval. Okrem týchto príprav malo stretnutie duchovný a výchovný rozmer. ERKO Anim - u sa zúčastnilo 25 animátorov, ktorí pracujú s deťmi vo farnosti.

ROCKOVÁ sv. omša 9. 2. 2002

S tohoročnými krátkymi fašiangmi sa mládežníci rozlúčili rockovou svätou omšou. Hudobný štýl sa priblížil dnešným mladým ľuďom. Spievali spolu zbory Bartolomejčatá a Nádej. Na klávesoch hral Juraj Bubnáš, na akustickej gitare Radslav Vrška, bas gitara pripadla na Juraja Orlíka, gitara sadla do rúk aj Paťovi Šmidovi. Juraj Gróm mal na starosti techniku a spojený zbor dirigovala Katka Hollá. Po svätej omši mala mládež vo farskom centre fašiangovo - Valentínsku zábavu. Zúčastnili sa jej hostia - priatelia z Bošian, Chynorian a Partizánskeho.

spracoval Karol Vlčko

AJ TAKÁ VIE BYŤ CESTA NA ANIM

Sústredenie animátorov - PONIKY 22. – 24. 2. 2002

Veľmi sme sa tešili na stretnutie animátorov z bývalého kurzu. Je príjemné stretnúť priateľov s ktorými nás spája spolu prežitý rok na kurzoch a spoločný záujem o prácu s mládežou vo farnostach. I napriek tomu, že bolo času ako vždy málo, radostne sme sa vydali „do sveta“. Čakala nás cesta do Poník pri Banskej Bystrici. Na informáciách v Prievidzi sme zistili, že o 20³⁰ nám ide z Banskej Bystrice autobus priamo do Poník. V Bystrici náhľad do cestovného poriadku a - div sa svete, autobus nešiel. Namesto časového údaja dvadsať tridsať skvel sa v poriadku údaj dvadsaťdva tridsať. Aj informácie nám potvrdili to isté. Čo teraz? No hlavne nezúfaj, ved' ide vlak do Šalkovej a odtiaľ poputujeme iba 8 km. Na stanici nás pristavili dvaja chlapí, ktorí vyzerali najprv dosť podozrivo. Jeden z nich sa nám snažil ospravedlniť za to, že nám nezahrá na gitare, pretože má

boľavý prst. Napriek tomu nám zahral na cigánsku nôtu. Nakoniec, ako to býva zvykom, nás títo ujovia dojímavo upozornili, že sa nemajú za čo dostať domov. Pochopili sme... V Šalkovej sme sa vydali na pešiu púť. Jeden z nás pripomenal historku o banáne, dobrom skutku pre bezdomovca a stopovanie. Podľa tohto príbehu sme aj my spravili dobrý skutok, začali stopovať a pochopiteľne aj modliť sa. Po chvíle chôdze aj nám zastavilo auto, ktoré bolo evidentne poslané pre nás. Zavezlo nás priamo k budove, kam sme sa ponáhľali. Nevieme, či to spôsobila modlitba, či skutok milosrdenstva... Vieme isto iba to, že Pán pamätá na každú svoju ovečku a je s nami neustále. Vie o nás a iba čaká kedy požiadame o pomoc.

Kajo

Vysluhovanie sviatosti zmierenia pred Veľkou nocou:

Počas celého pôstneho obdobia **pravidelne sa spovedá pol hodinu pred každou sv. omšou** vo všetkých kostoloch v Prievidzi.

Spoločná sv. spoved':

Vo farskom a piaristickom kostole v nedeľu **17. 3. 2002 a 24. 3. 2002 od 13³⁰ do 18⁰⁰ hod.** s 15 min. prestávkou od 16⁰⁰ hod. a zakončené v obidvoch kostoloch **sv. omšou o 18⁰⁰ hod.**

Spovedná služba vo farskom kostole v Prievidzi: 9⁰⁰ - 12⁰⁰ a 14⁰⁰ - 18⁰⁰

Pondelok 25. 3. 2002 dp. Rudolf Oliš, farár z Handlovej

Utorok 26. 3. 2002 pátri saletíni z Chrenovca

Streda 27. 3. 2002 dp. Ján Puchala, farár zo Sebedražia
dp. František Štrba, farár z Veľkej Lehôtky

Zaopatrovanie chorých:

Spoločné pomazanie chorých so sv. spoved'ou bude vo farskom kostole v pondelok 18. 3. a v utorok 19. 3. 2002 vždy od 15⁰⁰ a vysluhovanie sviatosti pomazania nemocných pri sv. omši v pondelok aj v utorok

Spovedanie ľažko chorých a udeľovanie pomazania nemocných doma
bude vo štvrtok 21. 3. 2002 od 8⁰⁰ do 14⁰⁰ hod.

Ján Bednár, dekan

Pozvánka Klubu priateľov misií

Pozývame vás na stretnutie so švajčiarskym misionárom pátom Jozefom Hegglinom, MSC, ktoré sa uskutoční dňa 13.3.2002 po večernej sv. omši so začiatkom o 18⁰⁰ hod. vo farskom kostole sv. Bartolomeja v Prievidzi.

Budeme mať jedinečnú možnosť vypočuť si svedectvo o jeho pôsobení a živote domorodých obyvateľov na súostroví Keribas v Tichom oceáne. Zároveň môžete svojím príspevkom podporiť misijné diela vo svete.

Angelika Pažická

Juliška - svedectvo

Až pri návrhu pomodliť sa spolu ruženec ľažko chorá Juliška prezradila - že je evanjelička – augsburského vyznania. No predsa sa túžila naučiť modlitbu ruženca Božieho Milosrdenstva. Každý deň o tretej sa ho modlila sama i spoločne s paní Annou M. Tol'ké mesiace sa táto jej spoločníčka skutočne z kresťanskej lásky podujala o toto nevládne, ľažko choré stvorenie staráť. Volala k pomoci Panne Márii, našu spoločnú Matku. A tak si podávala „vzácną opatrovníčku“ ruky nielen s jej druhom, ale denne milosrdne robila prácu, očistu i modlitbu pri opustenej Juliške. Keďže sa jej stav veľmi zhoršil, privolila zavolať aj evanjelickú paní farárku, ktorá bola práve v tom čase na liečení. Boh zhliadol na Julišku a poslal im k modlitbe ďalšiu spolusestru. Spievali jej, odprosovali Boha za celý jej život, za blízkych o ktorých nehovorila. Juliška z hlbky duše vyslovila odpustenie bližným a prosila Boha, jej bolo tiež odpustené. V tom veľkom súžení nezostala opustená. Na poslednej ceste ju odprevadila paní farárka a susedia.

Nič sme o nej a o jej strastiach života nevedeli, iba Boh - Milosrdenstvo, ktorému sa zverila.

Anka

Perom amatéra

On trpeživo pribitý visí,
On pokorne čaká, a trpí.
2000 rokov čaká už,
iba na teba.

On za každého visí,
pre viny každého z nás,
i pre teba, len
osobitne.

On za teba, sa dáva
aj keď ty, odmietaš,
plúješ, na jeho obet,
na jeho rany.

On

Karol Vlčko

On ..., z lásky,
Náš Boh je Láska,
je láskou na kríži,
„Láska na kríži!“

Trpí, z lásky,
smrť je cena lásky,
Živo káže, „milujte...!“,
za nepriateľov mrie.

Iba tak?!

On prišiel dať svetlo,
Láska, plam ducha.

Iba biedne visel,
Blázon pre mnohých.
Tak temno porazil !

„Ako?“
Smrťou, i tá je Láska,
Láska, tá nemá hraníc.
Tá láska, biedna ?!
Ponorená, do temna,
poráža ho
svetlom nádeje.

Nádeje,
dcéry Lásky,
vo Viere.

Slovenský skauting 14. zbor Watomika Prievidza

Poslaním skautingu je prispieť k plnému rozvoju mladého človeka - jeho vedomostí, schopností a postojov v telesnej, intelektuálnej, citovej, sociálnej, duchovnej a charakterovej oblasti.

Základné princípy Slovenského skautingu sú:

Povinnosť voči Bohu

Povinnosť voči iným

Povinnosť voči sebe

V krátkosti si dovolíme predstaviť činnosť 14. Zboru Watomika Prievidza za rok 2001.

- pravidelná týždenná klubová činnosť - 634 družinoviek a oddieloviek
- Zbor zorganizoval 9 spoločných akcií
- Zúčastnili sme sa na 4 oblastných akciách Slovenska
- V lete sme zorganizovali 2 tábory, na ktorých sa zúčastnilo 68 osôb
- Osemnásť naši skauti sa zúčastnili na 3 putovných táboroch
- Oddiely a družiny si zorganizovali 46 výletov

Obraciame sa na ľudí ochotných pomôcť nám. Potrebujeme priestory na celoročnú klubovú činnosť pre skautov a skautky a skladovacie priestory s plochou približne 40 m².

Za akúkoľvek pomoc vopred ďakujeme!

Mačuhová

Telefón: 046/542 56 22, 046/542 41 37

LÚČ - kníhkupectvo Od 4. marca máme otvorené!

Srdečne Vás pozdravujeme a zároveň pozývame do novootvorenej predajne **LÚČ - kníhkupectvo** na námestí Slobody 19 v Prievidzi

Ponúkame Vám:

- Vyše 400 titulov kníh a brožúr viacerých kresťanských vydavateľstiev Slovenska i Čiech, pohľadnice a pozdravy.
- MG kazety, CD nosiče, videokazety.
- Devocionália: kríže, sošky svätých, ruženice, obrazy i obrázky, sviečky (omšové, dekoračné, na 1. sv. prijímanie, krsty, svadby, výročia i kahance), oleje do lámp...
- Značkové omšové víno

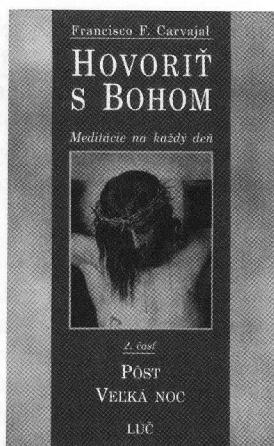
Ponúkame Vám i možnosť objednávky väčšieho množstva kníh pre školy, farské úrady a spoločenstvá.

Príďte sa pozrieť, radi Vás privítame.

ZAUJÍMAVÉ KNIHY Z PREDAJNE

LÚČ

Franciscio F. Carvajal:

Hovoríť s Bohom (Pôst a Veľká noc)

Najvyššou ašpiráciou veriaceho človeka je prehlbeňie vzťahu k Bohu prostredníctvom modlitby. Kniha Hovoríť s Bohom pomôže čitateľovi naučiť sa modliť nábožne a s dôverou, podľa živej tradície Cirkvi a Svätého Písma. Nie je určená pre „odborníkov“, ale skôr pre širokú škálu obyčajných ľudí...

V ponúkanej druhej časti sú obsiahnuté modlitby k liturgii od popolcovej stredy až po sviatok Zoslanie Ducha Svätého.

Cena: 140,- Sk

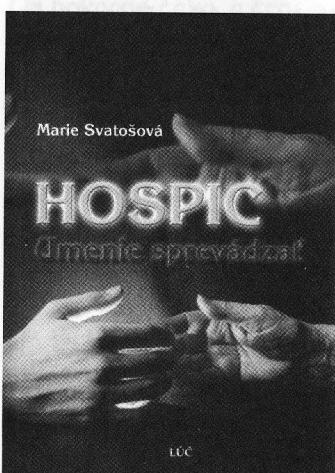

Guy Gilbert:

Krížová cesta

Guy Gilbert je kňaz s výzorom rockera, ktorý sa venuje problematickej mládeži na parížskych uliciach, nosí džínsy, jazdí na motorke, hovorí rečou mladých recidivistov. Snaží sa priblížiť novodobým sirotám a narkomanom Bohu v jeho podstate - miluje ich a pomáha im zaradiť sa do života.

Cena: 60,- Sk

Marie Svatošová:

Hospic - umenie sprevádzat

Každý nevyliečiteľne chorý prechádza rôznymi štádiami: šok, popieranie choroby, agresivita, vyjednávanie (s Bohom? S osudom?), depresia. Napokon príde zmierenie, v horšom prípade rezignácia. Pomôcť mu, aby sa čo najskôr vyrovnal so svojím stavom, ukázať mu nádej, sprevádať ho v posledných dňoch tak, aby ich prežil čo najpokojnejšie a najdôstojnejšie, a nenechať ho odísť osamoteného - o to všetko sa na odbornej úrovni usilujú v hospicoch. Ako? Dozviete sa v knihe.

Cena 85,- Sk

Detský maškarný ples 3. 2. 2002

Aký bol tohtoročný ples detí? Maškarný v plnom zmysle slova. Po sále sa v tanci predháňali kovboji, princezné ale aj rôzne zvieratká. Celý maškarný ples sme s mladými z Prievidze otvorili piesňami, ktoré boli mottom tejto detskej akcie: „Spájajme svet láskou“ a „Láskou zmeňme aspoň kúsok zeme“. Po nich slávnostne celý ples otvoril modlitbou dp. dekan Ján Bednár. Jedálňou sa viackrát

niesla hymna „Ak máš Ježiša rád“, ktorej spoluautorom je dp. Ondrej Šmidriák. Moto karnevalu inšpiroval refrén tejto piesne. Deti sa živo zapojili do programu a po chvíli sa rozprúdila skvelá zábava. Piesne hudobnej skupiny SPRAY z Veľkej Le-

hôтки nechali nikoho nehybným a takisto

program ktorý si mladí pre deti pripravili bol zložený prevažne z eRko-tancov“. V druhej polovici plesu, po malom občerstvení, pán dekan rozdeľoval tombolu. Tým, ktorí nemali šťastie v tombole, určite chutili sladké ceny útechy.

Teda ešte raz - tohtoročný maškarný ples bol taký, aký má byť. Naplnený bol detským smiechom, spevom, tancom a radosťou. Vďaka Pánu Bohu aj za takéto milé stretnutia detí, ktoré sa vedú radovať v Božej prítomnosti.

Ing. Branislav Bullo a Kajo

BARTOLOMEJ – časopis prievidzskej farnosti s cirkevným schválením BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Prievidzi. Vychádza raz mesačne. **Adresa:** Redakcia Bartolomej, Mariánska 4, 971 01 Prievidza, t. č.: 046 / 542 28 01. Teologický poradca: Mgr. Ján Bednár, dekan. Zodpovedná redaktorka a grafické spracovanie: Mária Melicherčíková, e - mail: mariamm@pobox.sk. Zástupca: Ing. B. Bullo. Redaktori: A. Gálová, J. Balážová, MUDr. V. Rumanová, K. Bešinová, M. Melicherčíková ml. Foto: J. Bullo st. Náklady na tlač: cca 10,- Sk.

Tlač: PATRIA I., spol. s. r. o. Prievidza. Tlač registrovaná Okresným úradom v Prievidzi pod č. MT 1/1994. Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. Nevyžiadane rukopisy nevraciame.

**PROGRAM BOHOOSLUŽIEB, POKLÓNY A POBOŽŇOSTÍ
POČAS VELKONOČNÝCH SVIATKOV 2002**

	Zelený štvrtek 28.3.	Velký piatok 29.3.	Biela sobota 30.3.	Velko- nočná nedela 31.3.	Velko- nočný pondelok 1.4.
Farský kostol	18⁰⁰ 19¹⁵ - 21⁰⁰ -poklona	15⁰⁰ 16¹⁵ - 21⁰⁰ -poklona	7⁰⁰ - ranné chvály 7¹⁵ - 18¹⁵ -poklona	7³⁰ 9⁰⁰ 10³⁰ 18⁰⁰	7³⁰ 9⁰⁰ 10³⁰ 18⁰⁰
Piaristický kostol	18³⁰ 19³⁰ - 21⁰⁰ -poklona	18³⁰ 19³⁰ - 21⁰⁰ -poklona	7⁰⁰ - 18¹⁵ -poklona 18³⁰	6⁴⁵ 9³⁰ 11⁰⁰	6⁴⁵ 9³⁰ 11⁰⁰
Mariánsky kostol	—	—	—	9⁰⁰	9⁰⁰
ZŠ Dobšinské- ho	—	—	—	9⁰⁰ 10³⁰	9⁰⁰